

Анатолій Паюс: «Разом подолаємо ворога, разом відсвяткуємо»

Анатолій Паюс – один з найбойовіших (тепер вже, на жаль, і в прямому сенсі слова, з огляду на його службу в лавах Збройних сил України) профспілкових активістів первинної організації ПМГУ ПАТ «Запоріжвогнетрив». До війни він працював електромонтером алюмосилікатного цеху, багато років поспіль обирався головою цехової організації Профспілки, беззмінно очолював комісію профкому з фізкультури і спорту. Після початку повномасштабних воєнних дій Анатолія Веніаміновича фактично одразу мобілізували. І він, з тією ж наснагою, з якою боровив трудові права вогнетривників, відправився захищати територіальну цілісність нашої Батьківщини. Наразі повернувся у Запоріжжя, щоб трохи підлікуватися. Голос у слухавці – втомлений, але веселий і твердий. Розповідає:

– У нас стільки планів було! На початку лютого ми ще встигли провести змагання з настільного тенісу у залік робітничої спартакиади. А потім... спорт миттєво перестав бути актуальним, як і багато всього іншого. Змінили спецодяг на камуфляж, «гарячі» цехи на ще більш «гарячу» лінію фронту, а профспілкове братство на бойове.

Але принцип той самий – роби свою справу, коли складно, підставляй товаришу плече. Та й облич знайомих багато: то тут зустрінеш хлопців із «Запоріжвогнетриву», то там. От Сашко Петрик, слюсар з нашого цеху, служить зі мною в одному батальйоні, тільки інша рота.

Війна, звісно ж, це пекло, не буду розповідати. Та в усіх нас є відчуття, що ми стоїмо за правду. Від того легше. Планів на майбутнє не буду: одужаю, якщо вистачить здоров'я – повернуся до лав ЗСУ. А як ні – то у рідному цеху теж роботи вистачає, потрібно тримати надійний тил, економіку рятувати.

Вірю, все буде добре, наші мрії про перемогу здійсняться. Ніяк сьогодні без віри. Стільки життів віддано – маємо довести, що не дарма, маємо відстояти Україну. Ото буде свято! Поки ж, хоч і наближається День металурга і гірни-

ка, настрій не святковий. І побажання всім нам тільки одне: миру. Триматися, робити, що можемо, кожен на своєму місці. Профспілкова наука і тут стає в нагоді: разом подолаємо ворога, разом відсвяткуємо!

**Фото мирних часів
з архіву профкому ПМГУ
«Запоріжвогнетрив»**